

De Ster

DE TEMPEL TE CARDSTON, CANADA,
DIE 15 JAAR GELEDEN GEBOUWD WERD.

15 Februari 1948

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

48e JAARGANG • No. 2

INHOUD:

	Blz.
De toepassing van onze grondbeginselen, door Ezra Taft Benson	35
Geloven zonder zien, door Paul D. Levie	38
Antwerpen	42
Het Licht der Waarheid, door President Alma Sonne	43
De Kerk in Europa	45
Tentoonstelling te 's-Gravenhage	46
De Geschiedenis der Kerk in Beeld	48
De gouden waarheid, door Alice Morrey Bailey	50
Priesterschap	54
Gebeurtenissen in de Zending	60
Vergaderplaatsen in de Nederlandse Zending	64

Redacteur: CORNELIUS ZAPPEY, Assistentente: JOHANNA A. SEHLMIEIER

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.— PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

DE TOEPASSING VAN ONZE

Grondbeginselen

Deze toespraak werd door Oud. Benson gericht tot de jonge mensen, die in 1947 aan de Brigham Young Universiteit promoveerden.

door

EZRA TAFT BENSON

van de Raad der Twaalven.

Ik acht het een grote eer, de scheidende studenten van de Brigham Young Universiteit dit jaar te mogen toespreken. Hoewel bij deze gewichtige gebeurtenis een grote verantwoordelijkheid op mij rust, stemt het mij dankbaar, deze plechtigheid te kunnen bijwonen.

Dit is een historisch jaar. Honderd jaren zijn verstreken sinds de onverschrokken Mormoonse Pioniers de destijds ontoegankelijke Salt Lake Vallei binnentrokken. Zonder het geloof, de moed, waarheidsliefde en diep geestelijke overtuiging van deze onze voorouders, zou deze grote universiteit waarschijnlijk nimmer gevestigd zijn. Moge ik daarom uit ons aller naam uiting geven

aan de dankbaarheid van onze harten voor de erfenis die zij ons hebben nagelaten.

Als mensen ouder worden schijnen zij twee verschillende morele en geestelijke voorraden aan te leggen. Enerzijds een stapel twijfel, verdenking, ongeloof en mysterie; aan de andere kant een gewoonlijk veel kleinere verzameling positieve opvattingen. Vaak komt men in de verleiding, de twijfel en de vragen op de voorgrond te plaatsen, want negatieve en critische beweringen kunnen een misleidende diepzinnige indruk maken, en zich gemakkelijker een schijn van wijsheid aanmeten, dan duidelijke, bondige verklaringen, die op overtuiging berusten. Moge

het mij niet euvel geduid worden, als ik zal trachten deze verleiding te weerstaan. Ik zou gaarne enige positieve overtuigingen duidelijk maken, die uit het verleden tot ons zijn gekomen. Sommige hiervan kunnen als economisch of sociaal beschouwd worden, andere als geestelijk. De Heer heeft evenwel gezegd, dat alle dingen voor Hem geestelijk zijn. Waarheid is eeuwig en daarom van geestelijke aard.

Mag ik U, gepromoveerden van 1947, in dit Eeuwfeestjaar uitnodigen, deze positieve verklaringen te toetsen aan Uw hoop, verwachtingen en plannen voor de toekomst. Wij zijn dankbaar voor hetgeen gij gepresteerd hebt. Moogt gij de toekomst met geloof, moed en vertrouwen tegemoet zien. Allen wensen wij U geluk en succes. Niemand kan U verhinderen, dit op zijn minst in zekere mate te verwerven. Ik zou alles willen doen, wat in mijn vermogen is, om U een waarlijk succesvol en gelukkig leven te doen bereiken, maar in deze belangrijke zaken zijt gij zelf de voornaamste beslissende factor. God zegene U bij de verdere ontwikkeling van Uw talenten, en de toepassing van de verworven kennis, opdat gij Uw plaats in een zieke, maar glorieuze wereld zult kunnen vinden.

Mag ik U in eenvoudige woorden verzekeren, dat in de schijnbaar van conflicten, strijd en wanbegrip vervulde wereld, die gij thans gaat betreden, Gods doeleinden met mensen en natiën nog immer ten uitvoer worden gebracht. Lincoln verklaarde dit reeds drie kwart eeuw geleden. Andere grote mannen dezer

aarde hebben in oude en moderne tijden hetzelfde getuigd. Eeuwige wetten zijn alomvattend. Zij zijn zowel in de stoffelijke als in de geestelijke wereld aanwezig. Deze kostbare grondbeginselen veranderen nimmer. We vinden ze in de Tien Geboden, de Zaligsprekingen, Christus' Bergrede en moderne openbaringen, ons door de Profeet Joseph Smith gegeven. **Deze dingen weten we.** Het is daarom van het uiterste belang, dat mensen en natiën er gebedsvol naar zullen streven, de wet te kennen, opdat zij deze kunnen gehoorzamen. Wanneer de mens op zijn energieke speurtocht naar waarheid nieuwe ontdekkingen doet, zullen deze altijd in harmonie zijn met deze eeuwige grondbeginselen. De waarheid is nimmer met zichzelf in tegenstrijd, of zij nu rechtstreeks van God tot de mens komt, of door de arbeid van Zijn kinderen en de invloed van de geest des Heren, die op hen rust, in het laboratorium ontdekt wordt.

Vergeet nooit, dat de waarheid met betrekking tot de verwantschap van de mens tot de Godheid, het doel van het aardse leven en onze onsterfelijke bestemming van overheersend belang is, wanneer U tegenover een twijfelende wereld staat. U zult leren, dat zulk een anker onschatbaar is. U zult zonder die steun het leven niet in zijn volheid leren kennen. Deze heerlijke, onveranderlijke en beslissende waarheden leiden ons gedurende ons aardse leven, en wijzen ons de weg tot zaligheid en verhoging. Schaam U niet te geloven en verkondigen dat God leeft, dat Hij de Vader onzer geesten is, dat Jezus de Christus is, de

Verlosser der wereld; dat de opstanding werkelijkheid is; dat we vóór onze sterfelijke geboorte als geesten leefden en dat we in de komende eeuwigheden als onsterfelijke wezens zullen voortleven. Gezegd zijt gij als gij een getuigenis hebt dat God van de hemelen heeft gesproken; dat Zijn Priesterschap weer onder de mensen is; dat het Evangelie in volle zuiverheid hersteld is tot zegen der mensheid, en dat we volgens de beginselen daarvan geoordeeld zullen worden. Indien U wijs bent, zullen deze waarheden in Uw leven de voorrang hebben „boven alle tegenstrijdige theorieën, dogma's, veronderstellingen of betrekkelijke waarheden uit welke bron ook, of door wie ook verkondigd". Gaat daarom met verstand voorwaarts, betoont in eenvoud en getrouwheid gehoorzaamheid aan alle wetten van het heelal, en vergeet nimmer, dat er in Gods schepping vele wonderen zijn, die voor ons huidige menselijke begrip onverklaarbaar zijn. Dat wij iets niet in onze stoffelijke termen kunnen verklaren, bewijst niet, dat het dan ook niet bestaat. Door gehoorzaamheid aan de wetten van het heelal zal een onschatbare zielsbevredigende zekerheid ons deel worden.

Klas van 1947, trek onbevreesd voorwaarts! Verander wat gij wilt veranderen binnen de grenzen van waarheid, verheven idealen en eeuwige beginselen, en komende geslachten zullen Uw naam prijzen. Maar raak nimmer aan die dingen, die eeuwig zijn, want gij zult nimmer bevredigende vervangingsmiddelen vinden, om hun plaats in te nemen.

Behalve de kennis van deze eeuwige waarheden is ons echter ook het vermogen gegeven, zelfstandig te handelen, en vrijelijk tussen goed en kwaad te kiezen. De vrije wil des mensen is een eeuwig beginsel, belichaamd in het Evangelie en ons door onze Schepper geschonken. Het is een onvervreemdbaar recht, maar het behoud er van zal voortdurende waakzaamheid vereisen. Bewaak het zonodig met Uw leven. Weinigen van U hebben de gruwelijke gevolgen gezien van het verlies van de vrijheid van spreken en vergaderen, pers- en godsdienstvrijheid. Allen zoeken wij naar geluk. Er bestaat geen geluk zonder vrijheid.

Dwang, intimidatie en geweld hebben het verfoeilijke hoofd reeds opgestoken, zelfs in dit land, „uitverkoren boven alle andere landen". Weest immer op Uw hoede, opdat gij niet onbewust onder de naam van verdraagzaamheid en ruime opvattingen, vreemde „isme's" en waardeloze theorieën invoert, die knagen aan de wortels van alles, wat ons in Amerika dierbaar is. Dit is een begunstigd land, de God des hemels heeft het geopenbaard. Deze natie heeft een grootse toekomst, die, naar wij hopen en bidden, verwezenlijkt moge worden. Ik hoop, dat gij deze instelling verlaat met geloof in de grondwet der Verenigde Staten; dat dit geloof geboren is uit de wetenschap, dat onze grondwet tot stand is gekomen door de inspiratie van God, geschonken aan wijze mannen, die de Heer, volgens Zijn eigen woorden „voor dit doel verwekt heeft, en het land door bloedvergieting verlost." Moogt gij Uw

(Vervolg op blz. 55).

GELOVEN zonder zien

door PAUL D. LEVIE.

Dit is de letterlijke vertaling van een toespraak, die tijdens de eerste Engelse vergadering te Vlaardingen werd uitgesproken.

Hoever mense in deze zaal betwifelen het bestaan van de stad New York?

Wie van U heeft de stad New York gezien?

Ik zie hier velen, die geloven in het bestaan van iets, dat zij zelf nimmer gezien hebben. Ongetwijfeld gelooft U in honderden dingen, die thans bestaan, of in vroegere tijden in deze wereld bestaan hebben, hoewel U ze nooit gezien hebt.

Ik ben er van overtuigd, dat de intelligentie van de aanwezigen hier boven de middelmaat ligt, anders zou U niet hier zijn en

belangstelling tonen voor nieuwe kennis. Aangezien wij intelligente wezens zijn, moeten wij bewijzen en feiten hebben, waarop ons geloof in zekere dingen steunt. Laten we daarom enige minuten wijden aan een onderzoek van de bewijzen, die het bestaan van New York aantonen.

Het eerste en belangrijkste bewijs lijkt mij het feit, dat iemand, in wie wij vertrouwen hebben, ons over New York verteld heeft. Wellicht is één onzer familieleden er geweest, of een vriend, diè ons er over verteld heeft. Natuurlijk moeten wij hem op zijn woord geloven. In andere woorden: we vertrouwen op zijn getuigenis en beschouwen hem als een betrouwbare getuige.

Als we foto's van New York gezien hebben, moeten we op de

eerlijkheid van de fotograaf vertrouwen. Zoals we weten, wordt tegenwoordig bij filmopnamen en radio-uitzendingen veelvuldig van „trucs” gebruik gemaakt, maar het bedrog is bij het zien of horen van het voltooide product niet te bemerken. Ook hier moeten we dus op het woord van een ander vertrouwen.

Misschien hebt U goederen uit New-York ontvangen of een radio-uitzending uit die stad gehoord. Dit zijn eveneens bewijzen van het bestaan van iets, dat we nimmer gezien hebben, maar wederom moeten we afgaan op het woord van een ander.

Ik heb getracht aan te tonen, dat we kunnen geloven. Ja, leven met de volkomen zekerheid van het bestaan van iets, dat we zelf nimmer gezien hebben. We leven op het getuigenis van anderen.

Laten we nog een voorbeeld nemen. Evenals ik geloof U natuurlijk, dat de wijsgeer Aristoteles op aarde geleefd heeft. Waarschijnlijk is er niemand, die dit feit betwijfelt, hoewel de bewijzen van zijn bestaan niet zo talrijk zijn als die van het bestaan van New York. In feite moeten we vertrouwen op de verklaringen van enkele geschiedkundigen, die ons verzekeren, dat hij geleefd heeft, en zekere werken aan hem toeschrijven.

Nu zou ik U een andere vraag willen stellen. Kunnen we volgens dezelfde redenering, die we gebruikten om het bestaan van de stad New York te bewijzen, niet eveneens het bestaan van God als een hemels wezen en Jezus Christus als een opgestane persoonlijkheid aantonen, ook al hebben we Hem zelf niet gezien? We willen ons natuurlijk aan een

logische redenering houden, en dienen daarom goede bewijzen te hebben, die ons geloof staven.

Om het bestaan van New York en Aristoteles te bewijzen hebben we een zekere lijn gevolgd. We hebben een aantal persoonlijke getuigenissen gezocht. We stelden ons niet tevreden met de verklaring van een vriend, maar we hebben ook gelezen, wat er in kranten en boeken over geschreven was. We hebben meerdere getuigen gezocht, opdat we volkomen zeker konden zijn van het beweerde feit. Kunnen we nu niet hetzelfde doen om God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus te leren kennen? Vinden we in de Schriften niet vele malen getuigenissen van personen, die God gezien hebben, en met Hem spraken?

Mozes getuigt, dat hij God in het brandende braambos heeft gezien.

Johannes de Doper getuigt, dat degene, op wie de Heilige Geest nederdaalde, Christus, de Zoon van God was.

Christus zelf kwam op aarde als een getuige voor de Vader, en door de macht, Hem door de Vader geschonken, deed Hij vele wonderbare werken, waarvan honderden getuigen.

Nadat Christus aan het kruis ter dood was gebracht, waarvan velen getuigen, keerde Hij volgens de verklaring van Zijn discipelen als een opgestaan wezen terug, en at met hen. Bovendien werd Hij bij een zekere gelegenheid door meer dan 400 mensen gezien.

Paulus getuigt, dat de Heer op de weg naar Damascus in een visioen aan Hem verscheen.

En tenslotte getuigt Joseph Smith,

dat hij God de Vader en Jezus Christus, de Zoon, gezien heeft, die tot hem kwamen om het evangelie te herstellen ter inluiding van de laatste bedeling des tijds.

Nee, ik vraag U niet deze bewijzen dadelijk te aanvaarden; ik vraag U alleen Uw Bijbel te nemen en deze getuigenissen met een open hart te overwegen. Ik geef U mijn getuigenis dat iemand kan geloven, en er zelfs volkomen zeker van kan zijn, dat God leeft en dat Jezus Christus uit de dood werd opgewekt. We kunnen het weten door de getuigenissen van deze mannen. Laten we ze bestuderen en voor ons zelf de waarheid ontdekken.

Ongetwijfeld hebt U allen in de Bijbel het verhaal van de ongelovige Thomas gelezen, maar voor diegenen onder U, die het zich niet herinneren, zou ik het gaarne nog eens willen lezen.

„De andere discipelen dan zeiden tot hem: Wij hebben den Heere gezien. Doch hij zeide tot hen: Indien ik in Zijne handen niet zie het teeken der nagelen, en mijnen vinger niet steke in het teeken der nagelen, en steke mijne hand in Zijne zijde, ik zal geenszins gelooven.”

(Joh. 20 : 25).

Jezus zeide tot hem: „Omdat gij mij gezien hebt, Thomas, zoo hebt gij geloofd; **ZALIG ZIJN ZIJ, DIE NIET ZULLEN GEZIEN HEBBEN, EN NOCHTANS ZULLEN GELOOFD HEBBEN.**”

Thomas moest het eerst met eigen ogen zien, maar Jezus zeide: „Zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben, en nochtans zullen geloofd hebben.” In Spreuken lezen we: „Een getrouwe getuige liegt niet.” In II Corinthiërs 13 : 1 vinden we: „In den mond van

twee of drie getuigen zal alle woord bestaan.” Kunnen we daarom niet vertrouwen op de talloze getuigenissen in de Bijbel? Laten we ons nu naar de moderne tijd begeven. Ik heb hier in mijn hand een boek, bekend als het Boek van Mormon. Dit boek werd in 1828 en '29 vertaald van oude verslagen, die in Egyptische lettertekens gegraveerd waren op metalen platen, die er volgens de beschrijving als goud uit zagen. Dit boek bevat de geschiedenis van oude volken op het Amerikaanse vasteland van 600 jaar voor Christus tot 400 jaar na Christus. Het bevat zowel godsdienstige als politieke geschiedenis.

Nu zult U misschien zeggen: „Wat bewijst me, dat het van gouden platen vertaald is?” Wel, laten we terugkeren naar dezelfde bewijzen, die we gebruiken om het bestaan van New York of Aristoteles aan te tonen. Houdt daarbij in gedachten, dat de Bijbel zegt, dat in de mond van twee of drie getuigen alle woord zal bestaan.

„Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken, tot wie dit werk zal komen, dat wij door de genade van God den Vader en onzen Heer Jezus Christus, de platen hebben gezien, welke dit verslag bevatten, hetwelk een verslag is van het volk van Nephi, eveneens van de Lamaniëten, hunne broeders, en van het volk van Jared, dat van den toren kwam, van welken is gesproken geworden. En wij weten ook, dat het vertaald is door de gave en macht Gods, want zijne stem heeft het ons bekend gemaakt.....”

(Getuigenis van de drie getuigen van het Boek van Mormon).

Behalve het getuigenis van de 3 getuigen, de 8 getuigen (zie eveneens het Boek van Mormon)

en Joseph Smith hebben we nog andere manieren om de waarheid van het Boek van Mormon te bewijzen. We kunnen het boek zelf lezen en persoonlijk de echtheid er van onderzoeken.

Bij ernstige overweging wordt het ons duidelijk, dat dit geen zaak van bijkomstig belang is. Het is een zaak van het grootste belang, omdat op deze geschriften onze zaligheid berust. In deze geschriften wordt ons immers zaligheid en eeuwig leven beloofd, als we slechts de levensweg willen volgen, die zij ons aanwijzen.

Zoals U waarschijnlijk weet, is er in Utah veel mijnbouw. In het gedeelte, waar ik woon, werd in vroegere dagen goud gevonden, en sommige zoekers werden zeer rijk. „Goud is waar je het vindt”, luidt een oud gezegde, en iedereen denkt, dat hij evenveel kans heeft om de juiste plaats te treffen als zijn buurman. Deze opvatting heeft vele mensen hun geluk doen beproeven. Sommigen waren zo vasthoudend, dat zij hun gehele leven aan deze goudjacht besteedden. Door de eeuwen heen hebben we in alle delen der wereld mensen gevonden, die al hun krachten en heel hun leven besteed hebben aan het verwerven van de tijdelijke dingen van dit leven. Als zij geluk hebben, verkrijgen zij toch hoogstens iets, dat achtergelaten moet worden als zij de sluier des doods passeren.

O, is het niet veel meer de moeite waard onze tijd en krachten te besteden aan het zoeken naar eeuwige waarheid en wijsheid! Kunnen we naar iets kostbaar-

ders streven dan een getuigenis van het evangelie, dat ons het eeuwige leven in uitzicht stelt? Laat ons trachten onze getuigenissen te versterken door in de Schriften naar waarheden te zoeken met hetzelfde enthousiasme, waarmee de goudzoekers in de Californische heuvels naar goud zochten. Laat ons het antwoord in gedachten houden, dat de president van de Argentijnse republiek aan Roger Babson gaf, toen deze hem de vraag stelde: „Hoe verklaart U het feit, dat Zuid-Amerika minder vooruitgang heeft gemaakt dan Noord-Amerika, hoewel het toch meer natuurlijke rijkdommen bezit?” De Argentijnse president zei: „Ik heb veel over deze vraag nagedacht, en ik kan slechts één bevredigend antwoord vinden. De mensen, die naar Zuid-Amerika kwamen, zochten goud, maar zij, die naar Noord-Amerika trokken, zochten naar God.”

Ook wij, mijn broeders, zusters en vrienden, kunnen vooruitgang maken en geloof in God verwerven, als we in de Schriften naar bewijzen zoeken. Door bestudering van de Bijbel en onze Laterdaagse Schriftuur kunnen we geloof in God en in de zending van Joseph Smith verwerven. Ik geef U mijn getuigenis, dat iemand kan geloven, zonder gezien te hebben; dat God leeft en dat Joseph Smith een waar Profet van God was en is. Laat ons allen naar waarheid zoeken, want, zoals Christus zeide: „Zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben, en nochtans zullen geloofd hebben.”

ANTWERPEN

„En zij zullen voortgaan en niemand zal hen tegenhouden, want ik, de Heere, heb hun geboden.“

(L. & V. 1 : 5).

Sprookjesstad van licht en overvloed, voor Hollandse ogen tot werkelijkheid geworden visioen van dingen, die nog slechts vaag in onze herinnering bestaan.....

Wat gaat er om in de hoofden en harten van de 700.000 bewoners dezer nijvere havenstad? Overdag werken zij hard; des avonds biedt de stad hun ontelbare mogelijkheden tot ontspanning en vermaak, waarvan gretig gebruik wordt gemaakt.

Zouden er onder de bewoners dezer stad mensen zijn, die zoeken naar iets meer, dan zij tot nu toe gevonden hebben? In wier harten een snaar zal gaan trillen, als zij de boodschap van het herstelde evangelie horen? Dat is de vraag, die zes zendelingen moeten oplossen.

Twee maanden lang wordt voorbereidend werk gedaan; dan is het ogenblik gekomen, waarop de proef genomen zal worden. 25 Januari 1948: eerste openbare vergadering te Antwerpen!

Er is een vergaderplaats gevonden, die bijna ideaal genoemd kan worden. Een stemmig, smaakvol ingericht zaaltje, dat op weekdagen gebruikt wordt voor het vervaardigen van gramfoonplaten. Aan dit laatste feit hebben we het te danken, dat er op het podium een prachtige vleugelpiano staat. Alles is gereed voor de ontvangst van — ja, hoevelen zullen reageren op de uitnodiging, die door middel van strooibiljetten en een advertentie tot hen is gericht?

De aanvangstijd der vergadering nadert, en de spanning stijgt. De zenuwen van onze zendelingen hebben het zwaar te verduren. Zij staan er echter niet alleen voor; ter ere van deze bijzondere gelegenheid zijn president en zuster Zappey en nog drie anderen hun gelederen komen versterken.

Het loopt tegen vijf uur; de deuren van de zaal worden geopend. We zien twee

vrouwen, die in de nabijheid van de ingang blijven staan. Zouden ze aarzen, naar binnen te gaan? Misschien helpt het, als we het goede voorbeeld geven. We lopen de gang in, en ja, één hunner komt ons achterna, en vraagt: „Madam, bent U soms katholiek?“

„Nee, hoezo?“

„Wel, dan mag U daar niet naar binnen gaan. Daar wordt een dwaalleer verkondigd!“

„Weet U dan, wat daar gepredikt wordt?“

„Nee, maar we vermoeden het wel.“

„Maar hoe kunt U de mensen nu waarschuwen voor iets, waarvan U zelf niets weet? Waarom gaat U niet naar binnen, dan kunt U het eerst zelf eens horen!“

„O nee, dat is gevaarlijk. We kunnen zo iets zelf niet beoordelen. Dat doen degenen, die daarvoor gestudeerd hebben.“

„Maar bent U zelf op het idee gekomen, de mensen te gaan waarschuwen, of heeft iemand U gezonden?“

„Tja..... nu vraagt U te veel.“

Zij maken een aanvang met de voorgenomen taak, maar de aandacht, die zij trekken, wordt door de zendelingen prompt gebruikt voor het uitreiken van tractaten, die met graagte worden geaccepteerd. Na enkele ogenblikken verwijderd het tweetal zich. In ons hart verdringen zich twee gevoelens: meelij met mensen zoals zij, ingesponnen in een web van bedrieglijke redematies, en vreugde over het evangelielicht, dat ons levenspad met zulk een heldere glans verlicht. Het is vijf uur geworden, en er zijn niet veel lege stoelen meer. Even tellen — 4, 8, 12..... 35 aanwezigen!

We gaan zingen, en zelfs de vleugelpiano schijnt van het gewicht van het ogenblik doordrongen te zijn; statig en klankrijk zendt zij de melodie de ruimte in. En — we kunnen onze oren niet geloven — iedereen zingt mee! Eerst

aarzelend, maar dan steeds krachtiger klinken de woorden van het lied „O vast als een rotssteen”.

Nu volgt een uur, waarin de wereld om ons heen in het niet schijnt te verzinken. Onder ademloze stilte vertelt Oud. Sipkema de geschiedenis van het christendom, de oorsprong, het verval en de herstelling. Dan spreekt Oud. Heining in het kort over de eerste beginselen, en daarna vertelt president Zappey de aanwezigen op duidelijke en eenvoudige wijze, wat de zendelingen er toe brengt, tehuis, familie en werkkring te verlaten en de wereld in te gaan. Het is, alsof onzichtbare golven de woorden van hart tot hart dragen.

Na de vergadering komen de zendelin-

gen tijd te kort, om alle belangstellenden te woord te staan, en adressen op te nemen. Het gesprokene blijkt diepe indruk te hebben gemaakt.

„This is the most wonderful thing I've ever heard” zegt een dame.

Een andere bezoeker keert, na de zaal reeds verlaten te hebben, terug om president Zappey te verzekeren: „Meneer, ik geloof alles, wat U gezegd hebt. Alles!”

Eindelijk zijn de laatste bezoekers vertrokken, en kunnen we de deuren sluiten. De spanning is gebroken, en heeft plaats gemaakt voor dankbare voldoening.

Wat een schitterend begin van het zendingswerk in Antwerpen!

HET LICHT DER

Waarheid

door President

ALMA SONNE.

De zielen der mensen lijden gebrek aan geestelijke voorlichting en steun. In een woelige en twijfelende wereld heeft de mens zekerheid nodig, sterkte en overtuiging, want zonder gids of kompas voelt hij zich volkomen verloren. Zijn wegwijzers zijn grotendeels verdwenen onder de omwentelingen en reacties van de oorlog, en zijn vertrouwen in morele en godsdienstige waarden is diep geschokt.

Het geestelijk leven in deze wereld is tot een laag peil gedaald. De kerken zijn leeg en het

innerlijk verlangen der mensen naar geestelijke steun wordt niet bevredigd. Zonder leiding leeft de mens in een luchtledig. Het verleden heeft geen waarde, en er is geen weg naar de toekomst. Normale reacties ontbreken daarom, en dientengevolge eveneens de wil en de kracht om voorwaarts te gaan. In andere woorden, het overheersende feit is het verlies van geloof — een geloof, dat de basis van het leven zou moeten vormen.

De terugkeer van dat vertrouwende, eenvoudige geloof, een

kenmerk van het verleden, is de eerste stap naar herstel. Zonder zulk geloof bevindt de mens zich voortdurend in het duister, zijn streven is tevergeefs, zijn verwachtingen onvruchtbaar en hopeloos.

De christelijke boodschap van hoop en geloof leeft nog en spreekt thans tot ons met heldere, krachtige stem. Die boodschap is bestemd voor alle mensen, en iedereen moet in zichzelf de strijd voor een beter leven uitvechten. De moderne neiging om de enkeling te doen ondergaan in de massa is in tegenstrijd met deze fundamentele waarheid. Jezus Christus onderwees de persoonlijke verantwoordelijkheid, evenals de heilige profeten, die voor en achter Hem kwamen. Hij verliet de negen en negentig om de ene, die verdwaald was, te redden. Joseph Smith, de profeet der laatste dagen, verklaarde dat „de mens voor zijn eigen zonden gestraft zal worden.“ Het Koninkrijk van God is voor ieder mens persoonlijk bereikbaar, wanneer hij zich bekeert en gedoopt wordt voor de vergeving van zijn zonden.

De Kerk van Jezus Christus is op aarde hersteld. Het Evangelie van Zaligheid, zoals dit door de Meester en Zijn apostelen onderwezen werd, is teruggebracht. Het is het lichtbaken der wereld. Het is de oplossing van de problemen en moeilijkheden, die de

mensheid verbijsteren. De ware Kerk, opnieuw onder de mensen gevestigd, is groots in doel en opzet, vol leven en energie. Zij beïnvloedt de dagelijkse handelingen van de mens; zij schenkt hoop en moed; zij spoort zonder ophouden aan tot een rechtvaardig leven. De leerstellingen en onderwijzingen van de Kerk zijn opbouwend; zij bevredigen de ziel en versterken het geloof. Zij zijn consequent en redelijk en zullen tenslotte de aanvallen van twijfel en valse leerstellingen te niet doen. Zij verkondigen het bestaan van een persoonlijk God, die gebeden hoort en beantwoordt, de goddelijke zending van Jezus Christus, en de betrouwbaarheid van de Bijbel en andere geopenbaarde geschriften als een inspiratie en gids voor elkeen.

Geen volk is groter dan zijn geestelijke opvattingen. Twijfel en cynisme leiden tot teleurstelling, ontmoediging en verval, terwijl het Evangelie de „kracht Gods tot Zaligheid“ is. Onze leerstellingen worden thans aan de wereld duidelijk gemaakt in boeken, tijdschriften, periodieken en godsdienstige geschriften. Zij zullen verspreid worden, totdat de eerlijke zoekers naar waarheid het licht gevonden hebben, en de waarschuwend stem tot in de meest afgelegen delen der aarde geklonken heeft.

*Indien gij Uw plaats kiest op de rots der waarheid
behoeft gij niemand te vrezen, ook al zal dwaling U
aan duizend zijden belagen.*

Grenville Kleiser.

Artikelen van Zendingspresidenten en jonge Europese leden in „The Church News”.

In het Kerstnummer van „The Church News” werden artikelen gepubliceerd van kerkautoriteiten, hoofden van Zendingen en organisaties, en jonge leden der Kerk uit verschillende landen. Allen schreven over het onderwerp: „Een blik vooruit in een nieuwe eeuw van groei en ontwikkeling”. De volgende Europese Zendingen waren met foto's en artikelen vertegenwoordigd: Finland, Noorwegen, Zweden, Tsjecho-Slowakije, Groot-Brittannië, Frankrijk, Denemarken, Nederland en Zuid-Afrika.

Een Kerstverrassing voor Duitse kinderen.

De kinderen in de Oost- en Westduitse Zendingen werden verrast met geschenken van de Amerikaanse broeders in hun midden. Chocoladerepen, noten en koekjes werden uitgedeeld door de zendingspresidenten Walter Stover en Jean Wunderlich, broeder en zuster Eugene H. Merrill, broeder Francis R. Gasser, broeder en zuster Victor Billings en andere Amerikaanse militairen in de bezette gebieden.

Zuster Barker en de dochters van president Taggart weer thuis.

Zuster Kate M. Barker, echtgenote van president James L. Barker van de Franse Zending, keerde eind December naar Salt Lake City terug. Ook Claire en Carol Taggart, tweelingdochters van

president en zuster Scott Taggart van de Zwitsers-Oostenrijkse Zending, bevinden zich weer in Zion. Zij hebben allen ongeveer 20 maanden in Europa doorgebracht.

Eerste Zendingenconferentie in Finland.

Kortgeleden hielden de 20 zendingen, die in Finland werken, een conferentie op het Zendingenkantoor te Helsinki onder leiding van president Henry A. Matis. Zendingenvergaderingen, goed bezochte openbare bijeenkomsten in de gehoorzaal van de universiteit te Helsinki en een doopdienst waren de inspirerende gebeurtenissen, die deze conferentie kenmerkten. Een der dames, die gedoopt werd, had veertien uren met de trein gereisd om de conferentie bij te wonen.

100 % tiendenbetalers in Tsjecho-Slowakije.

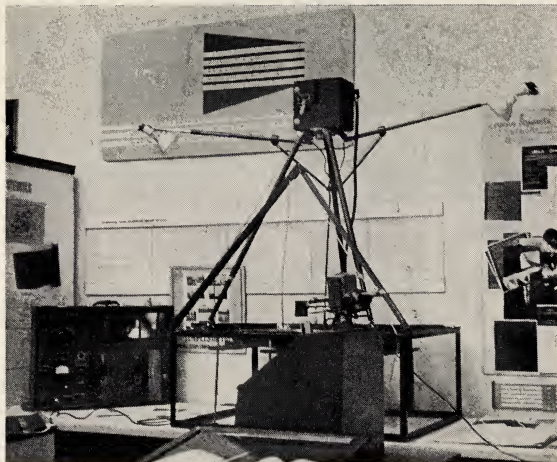
Op de kerkelijke rapporten bevinden zich o.a. de volgende twee kolommen: „aantal personen, die tienden behoren te betalen” en „aantal tiendenbetalers”. Verscheidene maanden geleden noteerde president Wallace F. Toronto van de Tsjechoslowaakse Zending in de laatste kolom slechts twee personen minder dan in de eerste. Op een volgend rapport was het verschil tot één verminderd. Aan het eind van 1947 kon vermeld worden, dat ieder lid in de Zending, dat tienden behoort te betalen, dit in 1947 gedaan heeft. Een prachtig record, waard om veroverd en... behouden te worden.

Britse zendingen vertonen films in geheel Brittannië.

Twee ouderlingen in de Britse Zending hebben nu tweemaal een rondreis gemaakt door de veertien districten in de Zending, en de film „Utah” vertoond — een 16 mm geluidsfilm in kleuren.

Zij zijn gastvrij ontvangen en hebben vele vrienden voor de Kerk gemaakt, bovendien vele belangstellenden gevonden, die nu door andere zendingen bezocht worden. Thans staat een derde reis door Groot-Brittannië op het programma.

Tentoonstelling te 's-Gravenhage.

Van 19 tot 21 Decemter j.l. werd te 's-Gravenhage in het gebouw Pulchri Studio een tentoonstelling gehouden onder de titel „Document-Reproductie”. Deze expositie, die een beeld gaf van de technische vorderingen op dit gebied, trok zeer veel belangstelling van wetenschappelijke en officiële zijde. De N.V. Nederlandse Spoorwegen, de K.L.M., de Koninklijke Bibliotheken, het Rijksarchief, het Departement van Oorlog en andere instellingen en bedrijven waren er met inzendingen vertegenwoordigd. Op uitnodiging van de organisatoren werd een der stands verzorgd door de Nederlandse Zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Op overzichtelijke wijze werd hier in beeld gebracht, hoe en waarom de Kerk de genealogische registers in Nederland en andere delen der wereld op filmstroken vastlegt. Het complete microfilmtoestel

was ter bezichtiging opgesteld, en daar dit op het ogenblik in Nederland nog enig in zijn soort is, trok het voortdurend de aandacht. Aan de wand waren afbeeldingen bevestigd van de Tempels der Kerk, en enige interessante schema's, die de verwantschap aantoonden tussen verscheidene welbekende personen uit het wereldgebeuren. Ook de z.g. leesmachine, gebruikt om de sterk verkleinde tekst op de filmstroken te lezen, was opgesteld, benevens een zeer oud register met genealogische gegevens, welwillend afgestaan door het Rijksarchief te 's-Gravenhage. Boven dit alles was in duidelijke letters de volgende tekst aangebracht:

„Door en ten behoeve van de Genealogical Society of Utah werd in November 1947 met toestemming van de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen een aanvang gemaakt met het microfilmen van alle in de Rijksarchieven aanwezige doop-, trouw- en begraafregisters enz. De Genealogical Society of Utah is een organisatie van The Church of Jesus Christ of Latterday Saints, en beoogt haar leden behulpzaam te zijn bij het verzamelen van genealogische inlichtingen, teneinde de leden in staat te stellen de door de Kerk onderwezen doop voor de doden en andere heilige verordeningen in de daartoe opgerichte tempels te kunnen verrichten.”

Na afloop van de tentoonstelling kon Oud. Rinze Schippers, die het microfilmen der verslagen verricht, het volgende rapport zenden aan het bestuur van de Genealogical Society te Salt Lake City:

„Op 12 December werd het microfilmen der verslagen in het Rijksarchief onderbroken in verband met de voorbereiding van de tentoonstelling „Document-Reproductie”. De officiële opening geschiedde op 19 December, en de tentoonstelling kan als een groot succes beschouwd worden, niet alleen in het algemeen, maar meer in het bijzonder ook met betrekking tot onze doeleinden, dus het verkondigen van het Evangelie. Als voorbeeld hiervan zou ik willen vermelden, dat vóór de officiële opening de voorzitter en enige andere bestuursleden naar mij toe kwamen met een courant, het „Utrechts Katholiek Dagblad”, dat op de voorpagina een artikel had gepubliceerd onder de titel: „Mormonen verrichten Monnikenwerk.”

Geen ogenblik was onze stand vrij van bezoekers. De afbeeldingen van de tempels en de verwantschapstabellen deden velen informeren naar het werk voor de doden en andere beginselen van het Evangelie. De bezoekers behoorden voornamelijk tot de ontwikkelde klasse.

Ik had lange gesprekken met Rooms-katholieke monniken, bekende geleerden en directeuren van bibliotheken en archieven. Ook sprak ik met Mr. T. J. Naudin ten Cate, Archivaris der Nederlandse Hervormde Kerk. Hij wilde graag weten, of de duizenden verslagen in de parochies van die Kerk voor microfilmen in aanmerking zouden komen, en of zij dan ook een gratis afdruk van de film zouden kunnen ontvangen. Ik beloofde, deze vraag aan onze kerkleiders door te geven.

Vele honderden kerkelijke „visitekaartjes”, bedrukt met de Artikelen des Geloofs, werden uitgegeven, en eveneens een aantal tractaten van de serie „Stralen van Levend Licht.”

De gedrukte handleiding, die aan de bezoekers werd uitgereikt, wijdde meer ruimte aan de beschrijving van stand „D”, de inzending van de Kerk van Jezus Christus, dan aan de meeste andere inzendingen.”

Het is beter te wenen met de wijzen dan te lachen met de dwazen

DE GESCHIEDENIS

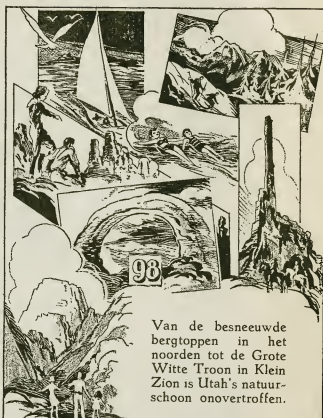
Hoofdstuk 13 (slot): Dit is de plaats.

Speciaal verteld en

97

Eenmaal doorkruisten het ossenspan en de pony-express deze uitgestrekte westelijke streken... thans leggen grote vliegtuigen deze afstand af, en dalen bij de oevers van de binnenzee.

98

Van de besneeuwde bergtoppen in het noorden tot de Grote Witte Troon in Klein Zion is Utah's natuurschoon onovertroffen.

99

Eenmaal betekende het woord „Mormoon“ vervolging, maar thans zijn de Heiligen der Laatste Dagen bekend en geëerd over de gehele wereld.

100

De woestijn, eens de woonplaats van de vijandige Indiaan, is een centrum van ontwikkeling geworden; de bewoners zijn als een licht, dat op een heuvel geplaatst is.

VAN DE KERK

getekend voor de jeugd

Waar de Pioniers segowortels uitgroeven en buffelhuid kookten om zich een schamele maaltijd te verschaffen, schenken de valleien nu overvloed aan een gelukkig en voorspoedig volk.

Met de gedachte aan de moeilijke tijden, die de Pioniers doormaakten, verzamelden de Heiligen onder de inspiratie van hun leiders grote voorraden, bestemd voor tijden van nood.

Zoals door de Profeten voorspeld, is hier „de berg van het huis des Heren” gevestigd in de „toppen der bergen” en „verheven boven de heuvelen.”

Zo „bloeit de wildernis als een roos” Waar ter wereld is een land meer begunstigd of een volk meer gezegend? Zekerlijk kunnen wij met onze grote leider Brigham Young zeggen. DIT IS DE PLAATS!

DE Gouden WAARHEID

door ALICE MORREY BAILEY.

Anna Lea Phelps liet zich op de grond zakken, en keek misnoegd naar haar dochtertje Penny. Als of het niet genoeg was, dat ze alles moest pakken eer de trein om zes uur 's morgens zou vertrekken! Nu moest ze ook nog die ellende met Penny hebben! „Wat heb je tegen de man aan de deur gezegd, Penny?“

„Ik heb gezegd, dat er een grote dikke olifant uit de kast is gesprongen, en U helemaal heeft opgegeten“, zei Penny met een allerliefst glimlachje. „Gaan we nu mijn poppekleertjes inpakken?“

„Penny, dat heb je toch niet gezegd!“

„Ja, en ik heb hem ook verteld, dat U geen minuut te missen hebt, en dat U er verschrikkelijk uitziet!“

„O“, steunde Anna Lea. „Wat moet mammie toch met je beginnen! En wat zal pappa doen, als we in San Francisco komen, en hij merkt, dat je nog steeds jokt! Je bent nu toch een groot meisje, al vier jaar!“

Bill zou het niet kunnen begrijpen; net zo min als zij. Bill zei, dat moderne ouders zo iets niet konden laten gaan. Je had immers kinderpsychologie of iets dergelijks, waardoor je kon ontdekken, waarom Penny loog?

Zo noemde Bill het. Liegen. En

het hielp niet, of Anna Lea het fantaseren noemde, want Bill was in een stipt huisgezin opgegroeid. Hij vond het al heel toegevend, dat hij Penny er niet met zijn scheerriem van langs gaf, of haar in de kast opsloot. Maar hij was het van plan, zei hij, als Penny bij hun aankomst in San Francisco haar leven niet gebeterd had.

„Ik laat het aan jou over“ had hij gezegd. „Jij bent de hele dag bij haar. Ik kan er niets aan doen, als ik steeds op reis ben.“

Bill zag er heel jong uit, maar zijn kin was ferm, en eigenlijk was Penny de reden, waarom hij zijn werk als technisch controleur bij de spoorwegen had opgegeven voor een kantoorbetrekking — om haar te kunnen straffen en in de kast op te sluiten.

Anna Lea wist niet veel van kinderen af, maar toch begreep ze, dat er een betere manier moest zijn. Bill wist niet, hoe groot en zwaar zijn handen waren, en als hij kwaad werd schreeuwde hij. „Wie was die man aan de deur, kindje? Heeft hij dat gezegd?“

„O ja, het was mijnheer Jefferson, een van pappa's vrienden.“ De naam zei Anna Lea niets. Bill was populair. Hij had veel vrienden. Hij was flink en voortvarend en doelbewust. Zij was niet bang voor Bill, maar bang dat hij niet

van haar zou blijven houden.

„Een man kan niet voorzichtig genoeg zijn, wanneer hij zich een vrouw kiest”, had hij eens gezegd. Hij las in de krant, dat een van zijn vrienden gescheiden was. „Neem Stubby hier, bijvoorbeeld. De krant geeft als reden: „onverenigbaarheid”. Maar het zit veel dieper. Ik heb destijds met Stubby samengewerkt, en hij dacht dat hij de wereld verpakt had in een kleine blonde cocon, maar wat bemerkte hij, toen hij thuis kwam? De cocon ontpopte zich tot een vlinder.”

En hij vervolgde: „Die oorlogshuwelijken! Zo'n jongen wordt opgehemeld en als held beschouwd en alles schijnt hem rozengeur en maneschijn. Eer hij de oorlog in gaat, springt hij in het huwelijksbootje, en als hij terugkomt bemerkt hij, dat hij zich voor zijn leven verbonden heeft aan een donzen bal of aan een slijpsteen.”

„Molensteen” verbeterde Anna Lea, en voegde er met een klein stemmetje aan toe: „Het onze is ook een oorlogshuwelijk.”

„Inderdaad” zei Bill. „En kende ik je? Je verblindde me zo, dat ik niet wist wat er in dat kleine hoofdje van je omging.”

Toen was hij opgestaan, om haar te komen kussen. „En dat doe je nog”, zei hij, en zijn ogen werden warm, terwijl hij haar gezicht met kussen bedekte. „Maar ik kom er wel achter.”

En als dat zo was, wat zou hij dan ontdekken? Zou hij dan nog van haar houden? Zou hij vinden, dat ze karakter had? In ieder geval was hij die mening toegegaan op de dag, dat hij haar een horloge gaf — de dag van Penny's geboorte.

„Lieveling” had hij gezegd, toen alles afgelopen was, en hij naast haar bed zat. „Ik heb wat voor je meegebracht.”

Hij was weggeweest om de telegrammen met het goede nieuws te verzenden.

„Het is een goed horloge, het beste wat er is. Het is net als jouw hart, het heeft de tijd weggetikt, toen jij mijn baby bracht. Ik ben zo blij, dat het niet stil is gaan staan”, zei hij, en zijn stem haperde. Er vielen tranen op haar handen, toen hij het horloge om haar pols bevestigde.

—o—

„Wanneer gaan we de poppekleertjes inpakken?” Penny's stemmetje bracht haar met een schok tot de werkelijkheid terug. De grote fauteuil lag vol poppekleertjes, genoeg om al de ruimte in te nemen, die Anna Lea nodig had voor haar bontmantel.

„Die lorren! Gooi ze maar weg, Penny, dan krijg je andere, als we daar komen.”

„Dat kan niet”, zei Penny. „Deze japon heb ik bij Moffat gekocht, en hij heeft millioenen dollars gekost. Het is echt fluweel. En deze is van zij, heeft ook millioenen dollars gekost. Bovendien heb ik ze allemaal zelf gemaakt, en mijn poppen kunnen met me praten, als U weg bent, en toen U sliep hebben ze me verteld, dat ze van hun kleertjes houden.”

„O Penny”, zei Anna Lea wanhopig. „Kun je nu nooit eens waarheid spreken?”

„Dat doe ik”, zei Penny braaf. „Het is echte zij en fluweel, en ik heb heus millioenen.....”

„Penny!”

Penny's ogen vulden zich met tranen en ze begon te schreien

met trillend onderlipje. Penny was nog steeds een baby, met haar mollige armpjes en haar ronde halsje, waar volgens Bill kusjes groeiden.

Zou er een kusje voor pappa af kunnen?” vroeg hij altijd, en dan hief Penny haar kin op, en vroeg: „Zijn er kusjes gegroeid?” „Heel veel.”

„Dan kunt U ze krijgen”, besliste Penny dan, liet haar speelgoed gehoorzaam in de steek, maakte zijn haar in de war en lachte, als hij haar kietelde.

De uitdrukking op Penny's ronde gezichtje kon in luttele seconden veranderen van zonneshijn tot regen, en dat was nu het geval. Anna Lea was niet bestand tegen zoveel verdriet, en nam Penny in haar armen.

„Toe dan maar, baby” suste ze. „Gaat U m'n poppekleertjes inpakken?” vroeg Penny getroost, snel gebruik makend van het gunstige oogenblik.

„Ja ja schat, moeder zal het doen,” beloofde Anna Lea, enigszins van haar stuk gebracht. Het gaat niet! dacht ze. Er moet nog zoveel ingepakt worden, en er is zo weinig ruimte. Ik moet er iets op verzinnen.

„Doe ze maar in je doos; ik zal zien, waar ik een plaatsje kan vinden. Waarom help je moeder niet, om aan alles te denken?” zei ze, in de hoop, Penny's gedachten van de poppekleertjes af te leiden.

Het was een verschrikking, aan zoveel dingen tegelijk te moeten denken — abonnementen, die afgezegd moesten worden, een kruier voor haar koffers, en de ontelbare vrienden die opbelden, om haar uit te nodigen voor een lunch, een diner, een uitgangetje

op haar laatste dag hier. Ze had alle denkbare excuses gebruikt. „Ik zou dolgraag gaan, maar ik heb ontzettende hoofdpijn”, of een afspraak met de tandarts, alles wat haar maar te binnen schoot.

„Laten we om onze tandenborstels denken. Die kunnen we nog niet inpakken, want we hebben ze morgenochtend nodig. Help me onthouden dat ik de sleutel van de flat aan de conciërge teruggeef, en een veilige plaats zoek om mijn juwelen op te bergen...”

Ze had haar juwelen op verschillende plaatsen in haar koffers geborgen, haar horloge, haar kettingen en armbanden, en de emerald broche en oorringen, die zij van Bill had gekregen; maar ze had alles er weer uitgehaald. Ze nam het horloge op, en hield het gladde kristal tegen haar wang. Het was een dierbare schakel tussen Bill en haar.

„Mammie, mag ik Uw horloge aan in de trein?” vroeg Penny. „Natuurlijk niet, schat. Ik kan het zelf niet eens aan, want de sluiting is stuk.” Penny was dol op het horloge.

Ze zuchtte en legde het weer bij de andere juwelen op het bureau'tje. Overal lagen stapeltjes, haar kousen en ondergoed, Bill's smoking, Penny's poppen. Het was te veel, en nu maakte ze zich bovendien nog zorgen over die vriend van Bill.

Ze had zelf naar de deur moeten gaan, maar ze had zich zo toch niet kunnen vertonen, in een lange broek en met muilen aan, een zakdoek om haar haar en haar gezicht vol stof. En al die rommel! Die poppekleertjes van Penny maakten de maat vol.

„Penny, waarom ga je niet een halfuurtje bij Jamie spelen?” vroeg Anna Lea na een poosje. Toen Penny weg was, ging Anna Lea met de lift naar de kelder van het flatgebouw. Ze had een mand bij zich met allerlei dingen, die verbrand konden worden. Bovenop stond de doos met Penny's poppekleertjes, kleine vodjes, die Penny met onhandige vinger-tjes gemaakt had van haar eigen versleten garderobe — bedrukte zij en oud fluweel, hoekig geknipt en op onmogelijke wijze in elkaar genaaid. Ze zou Penny heus eens moeten leren naaien, nu ze groot genoeg was. Het waren allemaal prullen, verkreukte stukjes kant, versierd met kunstbloemen en wat lint.

Toch klopte haar hart schuldig toen ze alles in het vuur wierp, en zag, hoe door de hitte van de gloeiende kolen de zijkanten van de doos verschroelden en de hoeken omkrulden. Even stond ze op het punt, de doos nog te grijpen, maar juist ontvlamde hij, en het was te laat. Millioenen dollars, had Penny gezegd.

Traag sloot Anna Lea de deur van de oven, en ging weer naar boven. Ze sloot haar ogen, maar zag in gedachten toch steeds nog de vlammen, die een klein zomerjurkje en een blauw manteltje vernielden.

De telefoon belde, toen ze de kamer weer binnenkwam: het telegraafkantoor met een bericht van Bill.

Jefferson, de grote baas, onderweg naar het oosten. Komt je opzoeken. Onderdruk Penny's verbeelding. Goede indruk zeer belangrijk. Beter werk, meer geld. Waarheidsliefde Jefferson's stokpaardje.

Arme Bill! Hij moest ongerust zijn geweest, anders had hij dat niet gezonden.

„Ol!” riep ze plotseling, „Mr. Jefferson!” Ze voelde zich, alsof de bliksem was ingeslagen. De man aan de deur — en Penny had hem verteld, dat een olifant haar moeder had opgegeten! Dat was te erg! Bill zou het haar nooit vergeven! En wat erger was, hij zou het Penny nooit vergeven.

Waarheidsliefde was zijn stokpaardje, had Bill gezegd. Anna Lea wilde, dat ze in de lucht kon oplossen. Wat moest ze doen? De fout goedmaken, natuurlijk, maar hoe? Waar was hij heengegaan? Als ze hem kon opbellen, en hem de absolute waarheid vertellen, hem uitnodigen voor het diner in haar nieuwe huis te San Francisco, zou het misschien nog in orde kunnen komen.

Ze begon de hotels op te bellen. „Logeert bij U een mr. Jefferson?” Na een half uur gaf ze het op. Ze voelde zich boos worden. Boos op Bill. Wat dacht hij wel, dat je je huis kon ontruimen — al was het dan ook maar een flat — en tegelijk kalmpjes visite ontvangen?

Boos op Penny. Bill had misschien wel gelijk met zijn scheerriem en zijn kast — zelfs kasten, die bewoond werden door de vreesaanjagende olifanten van Penny's verbeelding. Waarom had het kind niet gezegd, wat ze haar opgedragen had? Dat haar moeder ziek was, en zware hoofdpijn had? Zelfs dat scheen haar nu een slecht excuus toe. Anna Lea had gedacht, dat het een venter was, of de altijd kletsende mevrouw Simmons van de flat naast hen.

Ze was zelfs boos op de niets-
(Vervolg op blz. 58).

Priesterschap

Ouderling A. D. Jongkees, voormalig raadgever in het Zendingsbestuur, is door president Cornelius Zappey aangesteld tot overziener van de priesterschap in de Nederlandse Zending. Dat dit de activiteit en de prestaties van de priesterschap in dit land ten goede zal komen, lijdt geen twijfel: daar staan de leiderskwaliteiten van Oud. Jongkees borg voor.

Oud. Jongkees schrijft het navolgende:

Dat de president der Nederlandse Zending mij geroepen heeft tot het ambt van priesterschapsoverziener, beschouw ik als een groot voorrecht en tevens als een grote verantwoordelijkheid, welke mij hiermede wordt toevertrouwd. Als een voorrecht, omdat in het leven van de mens het beste wat hem ten deel kan vallen is: in staat te worden gesteld om te arbeiden in de dienst van de Meester. Zulk een dienst sluit onmiddellijk een grote verantwoordelijkheid in zich, en hoe hoger de roeping, des te groter de verantwoordelijkheid. Het ambt van priesterschapsoverziener is een hoge roeping. Bij het overdenken van mijn toekomstige taak wordt het mij dan ook wel wat angstig te moede, wijl de

vraag bij mij opkomt: „Zal ik het wel kunnen?“ Ik alleen zeker niet; ik zal in de eerste plaats de hulp van onze Vader in de Hemel en de leiding van de Heilige Geest zeer nodig hebben en ook de daadwerkelijke en geestelijke steun van U allen!

Met het oog op mijn bijzondere omstandigheden, U welbekend, welke mij uiteraard niet veroorloven steeds op reis te zijn, zullen twee raadgevers mij terzijde staan. Hun namen zullen zo spoedig mogelijk worden bekend gemaakt.

En nu, huidige en toekomstige Priesterschapsdragers, en zusters, die deel hebt aan de zegeningen van het Priesterschap: laat ons te zamen strijden voor de hoogheid en de heiligheid van het kostbare kleinood, ons in deze de laatste bedeling des tijds door de God des Hemels geschonken, opdat wij meer en meer mogen worden doordrongen van het besef, dat het eren van het Priesterschap, niet alleen met het woord, doch ook en vooral met de daad, de grondslag moet zijn van ons godsdienstige leven, zowel buiten als in de Kerk.

Met vriendelijke groet,

Uw broeder A. D. Jongkees.

Oud. A. Hekking, de vorige priesterschapsoverziener, zond ons de volgende Nieuwjaarswens.

Nieuwjaarsgroeten.

De mijlpaal 1947 is gepasseerd. Er zal ongetwijfeld voor menig een vreugde en blijdschap zijn geweest, voor anderen droefheid en teleurstelling. Maar dit behoort nu tot het verleden, en wij hebben thans een nieuwe mijlpaal voor ons liggen; het jaar 1948.

Geliefde priesterschapsdragers in de Nederlandse Zending, hoewel 8000 mijlen van U verwijderd, wil ik U allen mijn beste wensen en groeten zenden bij de aanvang van 1948. Menigmaal gaan mijn gedachten terug naar het land, waar ik het voorrecht mocht genieten, ruim zes jaar met U samen te arbeiden in de wijngaard des Heren. Daar heb ik U leren kennen als een groep mannen, bereid de aan U toevertrouwde roepingen te vervullen. Het strekt een Priesterschapsdrager tot grote eer, wanneer hij bereid is zijn roeping met blijdschap te vervullen, en bovenal gehoorzaam te zijn aan degenen, die boven hem geplaatst zijn. Het schenkt grote blijdschap en vreugde te mogen vernemen, welke successen door de macht en ijver van de priesterschap bereikt worden in de Zendingen over de gehele wereld.

Nu, mijn geliefde broeders en zusters, wij maken het uitstekend, en het verblijdt ons ten zeerste, in Zion vergaderd te mogen zijn; het land, waar Vader Zijn verbondsvolk bijeen wil vergaderen, zoals door de profeten van ouds voor-

speld. Wij genieten een goede gezondheid, hebben een uitstekend tehuis en bovenal bezitten wij tevredenheid, en dit is een der grootste voorrechten. Hoewel de taal vele moeilijkheden brengt, toch genieten wij in de vergaderingen van de geest des Heren, en zijn blijde te verzoeten onder het volk, dat de Here wenst te dienen.

De woorden van de Heiland, die wij in het Evangelie van Johannes en in het boek 3 Nephi opgetekend vinden, zijn voor mij altijd gouden teksten geweest. „Ik ben de weg, de waarheid en het leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij.” „Ik ben de wet en het licht, ziet op Mij, en volhardt tot het einde en gij zult leven. Want aan hem, die volhardt tot het einde, zal Ik het eeuwige leven geven.”

Deze woorden, gesproken door onze Heiland en Verlosser Jezus Christus, zijn van zeer grote betekenis. In Johannes zegt Christus: „Ik ben de weg, de waarheid en het leven” maar tot de Nephieten zegt Hij iets meer: „Ik ben de wet en het licht, ziet op Mij, en volhardt tot het einde, en gij zult leven.” Moge het ons deel zijn, deze laatste woorden te begrijpen, dan zullen wij eeuwig leven, en elkander eenmaal ontmoeten, Met een bede, dat Gods zegeningen ons aller deel mogen zijn, verblijven wij, met vriendelijke groeten,

Uw Broeder en Zuster in het
Evangelie,

A. Hekking.

Salt Lake City, Utah.

DE TOEPASSING VAN ONZE BEGINSLEN.

(Vervolg van blz. 37).

plicht en verantwoordelijkheid beseffen, en altijd waakzaam zijn. Een der grootste conflicten, die de mensheid ooit gekend heeft, verbreidt zich snel over de gehele wereld. Twee volkomen tegengestelde levensopvattingen, idealieën en filosofieën trachten de mensheid voor zich te veroveren. De eeuwige beginselen, waarover wij gesproken hebben, zijn hierbij betrokken. We voelen de strijd hier slechts vaag, maar

hij is niettemin werkelijk en gevaarlijk. In Europa is het een ontstellende werkelijkheid. Vrijheidslievende natiën vrezen hem zoals de volkeren in oude tijden de pest vreesden. Zowel onze liefde voor de democratie als onze getrouwheid aan het christendom zijn er bij betrokken. Denkt niet, dat het hier niet kan gebeuren. Laat U niet misleiden. Neemt de door God gegeven eeuwige beginselen als Uw gids, en houdt ze in ere.

Het feit, dat gij hier vandaag als gepromoveerden aanwezig zijt, bewijst dat gij degelijk werk verricht hebt. Moogt gij immer de voldoening van eerlijke arbeid smaken. Een fundamentele wet ligt besloten in het gebod, dat de mens in het zweet zijns aanschijns zijn brood zal eten. Ge zult U nimmer de hemel in kunnen dromen of wensen. Ge zult de prijs moeten betalen in de vorm van arbeid, opoffering en een rechtvaardig leven. Het zal nooit bereikt worden door zelfbeklag of medelijden met eigen lot. Nimmer is een klas gepromoveerden grotere mogelijkheden tegemoet getreden, nimmer heeft de wereld een dringender beroep op hen gedaan. Blijft geloven in de waardigheid van eerlijke arbeid met hoofd, hart of hand, en weet, dat de wereld niemand een bestaan schuldig is. Respecteert spaarzaamheid en overleg, en hoedt U voor het maken van schulden. Gij kunt geen welvaart bereiken zonder spaarzaamheid, want deze is onontbeerlijk voor een goed geordend bestaan. Overleg is een eerste vereiste voor een gezond financieel beheer, en dit geldt voor regeringszaken evenzeer als voor handels- en persoonlijke aangelegenheden. Onthoudt dat de menselijke persoonlijkheid de grootste waarde heeft. Ge kunt geen karakter bouwen of moed kweken, door iemand zijn initiatief en onafhankelijkheid te ontnemen. Onze grote weldoener Brigham Young kende het grondbeginsel, dat men iemand niet voortdurend kan helpen door voor hem te doen, wat hij zelf zou kunnen en moeten doen. Deinst niet terug voor Uw plicht, zoals U deze leert

kennen. Aanvaardt verantwoordelijkheid. Weest dankbaar voor werk. Aarzelt niet Uw volle aandeel te doen.

Gij begeeft U thans in een wereld, die aan het veranderen is. Natuurlijk zijn er altijd veranderingen geweest. Maar dit is een kritieke en eigenaardige periode. Het is een tijd, waarin men zich weer aan een leven zonder oorlog moet aanpassen. We hebben juist de tweede oorlog binnen vijf en twintig jaar beëindigd. De strijd is grotendeels afgelopen, maar de vrede schijnt verre. De wereld is ernstig ziek; materieel, moreel en geestelijk. Verdorvenheid en zonde hebben terrein gewonnen. Principes, die eenmaal hoog werden gehouden, worden nu genegeerd. Een onverschillige, roekeloze geest heeft de boventoon. Zulke neigingen zijn gewoonlijk de nasleep van een grote nationale of wereldramp. Het leven schijnt goedkoop. De neiging tot het ontwijken van de belangrijke verantwoordelijkheden des levens schijnt toe te nemen. Te zeer heerst er een geest van experimenteren met het leven — met dingen, die reeds vaststaan. „De rijden zijn veranderd“ is een veelvuldig gebruikt excuus. Zeker, „de tijden zijn veranderd“, maar grondbeginselen niet. Eerlijkheid blijft eerlijkheid. Deugd blijft deugd. Waarheid blijft waarheid. Het is onwetenschappelijk en onverstandig, tijd te verspillen aan het wederleggen van dingen, die reeds met zekerheid zijn vastgesteld.

Het is precies even onwetenschappelijk en onverstandig, en bovendien kostbaarder, wanneer iedereen er op staat persoonlijk proeven te nemen die bewijzen,

dat zonde leed veroorzaakt, dat ongeloof ledigheid en onrust brengt, dat de dingen, die God verboden heeft, niet goed zijn voor de mens, dat het gebruik van sterke drank en tabak slaafse gewoonten zijn, dat onkuisheid onheil brengt, enz.

Hoe staat het met Uw levensstandaard? Hebt U een diepe eerbied voor God's geboden? Zij, die deze vraag bevestigend kunnen beantwoorden, zijn de gelukkigste en voorspoedigste mensen in deze wereld. Zij, die Gods heilige wetten overtreden, zullen altijd in wanhoop leven. „Dwaalt niet; God laat zich niet bespotten; want zoo wat de mensch zaait, dat zal hij ook maaien. Want die in zijn eigen vleesch zaait, zal uit het vleesch verderfenis maaien; maar die in den geest zaait, zal uit den geest het eeuwige leven maaien.” (Gal. 6 : 7-8).

Slechtheid kan en zal nimmer geluk betekenen. „De bezoldiging der zonde is de dood.” Het is voordelig, goed te leven. Uw kans op materieel succes in het veld, dat ge gekozen hebt, zal verhoogd worden door een goed en rechtvaardig leven. De ontdekkingen van velen hebben het bewezen. Het is de moeite waard, de proef te nemen. Jezus zeide: „Zoo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek.” (Joh. 7 : 17). Er bestaat een morele wet, die even nauwkeurig werkt als de natuurkundige wetten. De zegeningen, die in iedere sfeer ontvangen worden, komen door gehoorzaamheid aan de betrokken wetten.

„Er is een wet, onherroepelijk

vóór de grondlegging der wereld in den hemel besloten, waarop alle zegeningen bevestigd worden; en wanneer wij een zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop de zegen bevestigd wordt. (Leer & Verbonden 130 : 20, 21).

Deze wetten en beginselen behoeven niet beproefd te worden — U en ik moeten beproefd worden. Als we wijs zijn, zullen we in overeenstemming met deze wetten leven, en de zegeningen van deze gehoorzaamheid genieten.

Mag ik tenslotte nog een ander belangrijk onderwerp noemen — tehuis en gezin. Welk een liefelijke herinneringen zijn aan deze dierbare woorden verbonden. Met geheel mijn hart en al het vuur mijner ziel hoop en bid ik, dat gij de onuitsprekelijke vreugde en voldoening van eervol ouderschap zult leren kennen. Gij zult een der diepste vreugden in dit leven en in de eeuwigheid missen als ge opzettelijk de verantwoordelijkheden van het ouderschap en het stichten van een gezin vermijdt. Zoals door de Profeet Smith geopenbaard, legt de verheven opvatting van het tehuis en de blijvende aard van familiebanden de grondslag van ons geluk hier en in het leven hierna. Ik vertrouw, dat gij dit geluk zult willen verwerpen. Het kan niet bereikt worden op de basis van losse moraal, gemakkelijke opvattingen en een haastig leven. Reinheid van gedachten en daden is een vereiste. Afgestudeerden van de Brigham Young Universiteit — een instituut, door een Profeet van God gesticht — leeft rein. Geeft acht

op de raad van het Eerste Presidentschap der Kerk, zo toepasselijk en dringend gegeven:

„Alle voorgaande raadgevingen gelden ook voor de jeugd van de Kerk; maar bovenal pleiten wij voor een rein leven, want onreinheid voert slechts tot leed, ellende en wee, en geestelijk is het de weg naar het verderf. Hoe glorieus en hoe dicht bij de engelen is reine jeugd; deze jeugd geniet hier onuitsprekelijke vreugde, en eeuwig geluk in het leven hierna. Sexuele reinheid is het kostbaarste bezit der jeugd; het is de grondslag van alle gerechtigheid, Beter dood in reinheid, dan levend in onreinheid. — De tijden naderen, waarin wij onze volle gezondheid, kracht en geestelijke sterkte nodig zullen hebben om de beproevingen te dragen, die over ons zullen komen.”

God zegene en behoede U. Weest trouw aan ieder beginsel, iedere maatstaf en ieder ideaal van het Evangelie van Jezus Christus, Zijn Kerk en de Brigham Young Universiteit, die nu, en naar ik bid voor altijd, één zijn. Wij zijn een bijzonder volk. Laat dat immer zo blijven. De ogen van Uw ouders, broeders en zusters, Uw omgeving en de wereld zijn op U gevestigd nu U deze dag geëerd wordt. Er is slechts één manier, waarop U degenen, die trots op U zijn, kunt betalen wat U hun schuldig bent. Ge moet zijn, wat ge beweert te zijn, waardige afstammelingen van die roemruchte Pioniers, die deze valleien honderd jaar geleden betraden, en waarheid en deugd meer dan het leven zelf beminde. Kunt ge Uzelf door Uw leven waardig maken, hun erfenis te ontvangen, en hen te ontmoeten in de eeuwige werelden? Het antwoord is aan U. God geve, dat ge niet zult falen.

DE GOUDEN WAARHEID.

(Vervolg van blz. 53).

vermoedende mr. Jefferson. Waarom had hij niet even kunnen opbellen? Ze zat naast haar open koffer, met haar handen tegen haar kloppende slapen, toen Penny binnen kwam hollen. „Ik heb tegen Jamie gezegd, dat ik niet langer kan spelen, omdat ik de mazelen en een gebroken been heb, en bovendien mijn poppekleertjes in moet pakken.” Ze zweeg plotseling, en zocht naar de doos. „Hebt U ze ingepakt, mammi? Hebt U ze in een koffer gedaan?” vroeg ze ongerust.

Anna Lea deed of ze het heel

druk had, en antwoordde niet. Penny ging voor haar staan.

„Hebt U mijn poppekleertjes in een koffer gedaan, mammi?”

„Ja, ja”, mompelde Anna Lea afwezig, haar kousen zorgvuldig inpakkend.

„In welke koffer hebt U ze gedaan?” hield Penny aan.

Anna Lea wees vaag naar de stapel bagage.

„O, ik weet het niet. In één er van, ik weet het niet precies meer. Dat zien we wel als we in San Fransisco zijn”, ontweek ze.

Ik zal een paar lapjes fluweel en zij kopen, en mooie poppekleertjes voor haar maken, zodra we

daar zijn, beloofde ze zichzelf. Penny liet zich onvoldaan in een stoel zakken, en dacht na. Anna Lea hoopte, dat het pijnlijke onderwerp niet meer aangeroerd zou worden.

„Het was beslist een goede plaats om Uw juwelen op te bergen” zei Penny op een grote-mensenachtige conversatietoon.

„Mijn juwelen?” Anna Lea keek haastig op. Het bureau was leeg.

„Penny, wat heb je met moeders juwelen gedaan?”

„U zei, dat ik moest helpen een plaatsje er voor te vinden, en dat heb ik gedaan. Ik heb ze tussen mijn poppekleertjes gelegd. Is dat geen mooi plekje?”

„Je bedoelt — dat ze verbrand zijn? Mijn juwelen, mijn horloge dat papa me gegeven heeft — verbrand in het fornuis?”

Anna Lea stond doodstil, en zag in gedachten de vlammen, die aan de kanten van de doos likten, het bed van gloeiende kolen. Penny staarde haar met grote, beschuldigende ogen aan.

„U hebt mijn poppekleertjes verbrand, mammië. En U zei, dat U ze had ingepakt.”

Het ontstelde gezichtje van het kind en haar eigen verlies maakten Anna Lea bijna ziek. Penny had evenveel van die poppekleertjes gehouden als zij van haar horloge.

Ze opende haar mond voor excuses, troost, beloften, maar het ogenblik was te gewichtig, te veelbetekenend. Het was een keerpunt, dat op hun gehele toekomst van invloed zou zijn.

„Ik heb gelogen, Penny” zei ze, de woorden er uit wringend.

„Een heel grote leugen. Ik heb ze niet ingepakt, maar verbrand.”

Penny's snikken waren hartver-

scheurend. „Lana's fluwelen jurk — Billy Boy's blauwe jas — verbrand!”

Niet minder schrijnend was het denkbeeld aan Bill's baan, brandend in de oven van mr. Jefferson's verontwaardiging, Bill's liefde voor haar, smeulend in minachting, aangetast door de vlammetjes van haar noodleugentjes en gemakzuchtig bedrog. Ze knielde naast Penny neer.

„Ik weet wat je voelt, Penny. Ik ben een heel slechte moeder geweest. Ik weet precies wat je voelt.”

Penny hield op met huilen, getroffen door een gedachte. „Omdat Uw horloge ook verbrand is”, redeneerde ze. „Huil niet, lieve mammië”, vervolgde ze. „Mijn poppekleertjes hebben geen millioenen dollars gekost, en ik heb ze niet bij Moffat gekocht. Mijn poppen hebben me niet verteld, dat ze van hun kleertjes houden, omdat mijn poppen niet kunnen praten.”

„Penny, je spreekt de waarheid”, verwonderde Anna Lea zich.

Uit Penny's ogen drupten tranen, en haar mondje trilde.

„U ook, mammië, en ik dacht dat het een mooi plaatsje was om Uw juwelen te leggen” zei ze berouwvol.

„O baby”, zei Anna Lea, haar in de armen nemend. De reden waarom Penny jokte — het geneesmiddel er voor, lag als een goudklompje in de as van haar verlies.

Toen belde de telefoon weer. Het was mr. Jefferson — een nieuwe kans.

„Een ogenblikje,” zei Anna Lea, met haar hand op de hoorn. „Het was een goed plaatsje, lieve Penny. Een heel goed plaatsje!”

Gebeurtenissen in de Zending

Doopdiensten.

Op 14 December j.l. werd te 's-Gravenhage door Oud. F. L. Cottrell gedoopt: Maria Sierag-Bertram.

Op 18 Januari j.l. werden te Groningen door oud. J. D. Curtis de volgende personen gedoopt: Meiske v. d. Veen-Smit, Etske v. d. Veen, Elizabeth v. d. Veen en Jannete Maria E. Schat.

Op 31 Januari j.l. werden te Rotterdam de volgende personen gedoopt: Jacomijn-tje Visser, Maria Visser en Annigje van der Heijden door Oud. H. Hommes; Cornelis Hendrikus de Ligt, Johan Hollander en Wilhelmina T. Nietveld door Oud. J. Kapp; Hendrik Kome en Johanna Geertruida Goud door Oud. E. W. Lee.

Op 8 Februari j.l. werden te Utrecht gedoopt: Jacob van Overeem Sr., Jacob van Overeem Jr. en Tonny van Overeem door Oud. W. B. Hesterman; Johanna B. Beuk-Dinkelman, Petronella G. Beuk en Tiny J. Beuk door Oud. H. Dinkelman.

Wij heten deze nieuwe leden van harte welkom in de Nederlandse Zending.

Ingezegend.

Op 2 November 1947 werden te Dordrecht ingezegend: Johannes Jacobus v. d. Meiden, zoon van Bertus v. d. Meiden en Johanna v. d. Elst; Gerrit van der Waal, zoon van Jacob van der Waal en Suzanna de Visser; Govert de Boer, zoon van Roelof Kuiters en Wilhelmina Reindina Stoel.

Op 4 Januari j.l. werden de volgende inzegeningen verricht.

Te Utrecht: Anthonia Frederika Roos, dochter van Lodewijk Roos en Geertje Copier.

Te Amsterdam: Johannes Nicolaas Bierman, zoon van Johannes N. Bierman en Maria J. Sieverts.

Te Zeist: Sophia Wilhelmina Holt, dochter van Willem R. Holt en Maria T. Schouten; Gerrit André Jean van Driel, zoon van Willem van Driel en Josephine Borkowski.

Te Schiedam: Elisabeth de Ronde, dochter van Cornelis J. de Ronde en Pieter-nella de Waard; Leendert Arnoldus

Wöhler en Maria Helena Wöhler, zoon en dochter van Johannes F. Wöhler en Jacoba J. Botbijl; Petrus Andrew de Haan en Paulus Albert de Haan, zoons van Wouter de Haan en Hendrika J. Kiekens; Cornelis Jacobus de Ronde en Johanna de Ronde, zoon en dochter van Nicolaas J. de Ronde en Cornelia Grasman.

Op 18 Januari j.l. werden te Groningen ingezegend: Jacoba Wiggeliëna v. d. Veen en Wiggeliëna v. d. Veen, dochters van Wiggele v. d. Veen en Meiske Smit.

Op 1 Februari j.l. werden te Rotterdam ingezegend: Martientje Visser, dochter van Jacob Visser en Jacomijn-tje Troost; Albert van Buuren, zoon van Jan H. T. van Buuren en Carla S. Bäke. Op dezelfde datum werd te 's-Gravenhage ingezegend: Jeannette Antoinette Dingemanse, dochter van J. A. Dingemanse en Jannetje van Strien.

Op 8 Februari j.l. werd te Rotterdam ingezegend: Catharina Annemarie v. d. Werf, dochter van Anthonie van der Werf en Catharina van Vliet.

Geordend.

Op 21 December j.l. werd te Zutphen Jan Dikken tot Diaken geordend.

Op 28 December j.l. werd Hendrikus Bernardus van der Wouden te Amsterdam tot Diaken geordend.

Op 29 December j.l. werd Jan den Butter te Nijmegen tot Ouderling geordend; Pieter Fritz Carli werd aldaar op dezelfde datum tot Diaken geordend.

Op 4 Januari j.l. werd Robert Dodenbier te Apeldoorn tot Ouderling geordend.

Op dezelfde datum werden Hendrik Flink en Hendrikus B. van Grol te Arnhem tot Diaken geordend.

Op 11 Januari j.l. werd Ailko van den Hazel te 's-Gravenhage tot Diaken geordend.

Op 18 Januari j.l. werd Alexander Alphons de Juncker te Zeist tot Diaken geordend.

Op 25 Januari j.l. werd Willem Frederik Scheer te Amsterdam tot Diaken geordend.

Op 1 Februari j.l. werd Jan Bosklopper te Hilversum tot Ouderling geordend.

Op dezelfde datum werd Jacob ten Hove te Apeldoorn tot Priester geordend. Tevens werd op die dag Jan Alberts te Groningen tot ~~Ouderling~~ geordend.

**Diaken
Gehuwd.**

Op 17 Januari j.l. werd door Oud. P. Vlam het huwelijk ingezegend van Christiaan Robert Kirschbaum en Jeane Henny zur Kleinsmiede, beiden leden van de Haarlemse gemeente.

Op dezelfde datum werd te Groningen het huwelijk ingezegend van Ate Oenes en Johanna Heideveld.

Onze hartelijke gelukwensen voor beide echtparen!

Overleden.

Op 21 October 1947 overleed te Rotterdam Adriana Sara Blok-Visser op de leeftijd van 69 jaar. Zij was sinds 1923 lid der Kerk.

In Januari j.l. overleed te Arnhem Everdina v. d. Blaak-Teunissen op de leeftijd van 68 jaar. Zij was sinds 1902 lid der Kerk.

Op 4 Februari j.l. overleed te Rotterdam in de ouderdom van 65 jaar Hendrika M. Zondervan-Rommen. Zr. Zondervan was sinds 1933 lid der Kerk; zij is steeds zeer getrouw en ijverig in het Evangelie geweest, en vele leden en vrienden betreuen haar heengaan. Wij wensden haar echtgenoot, Oud. Zondervan, van harte sterkte in dit verlies.

Aankomst en verplaatsing van zendelingen.

Op 19 Januari j.l. werden John de Young en Stuart S. Zaugg verplaatst van Apeldoorn naar Hengelo. Zij zullen deze plaats voor het zendingswerk gaan openen. Clyde K. Rudd werd op die datum benoemd tot gemeentepresident van Apeldoorn.

Op 28 Januari j.l. werd Bartel van Oostendorp overgeplaatst van Groningen naar Den Haag, en Nicolaas Stolk van Zeist naar Groningen. Richard L. Castleton werd overgeplaatst van Den Haag naar Zeist, waar hij als gemeentepresident zal arbeiden.

Op 2 Februari j.l. kwamen drie zendelingen in Nederland aan, die als volgt hun arbeid aanvingen: zr. Margaret van der

Graaf op het Zendingkantoor, Peter H. van Oostendorp te Rotterdam en Edward R. Wirick te Zwolle. Op diezelfde datum werd Erich Wierz overgeplaatst van Utrecht naar Rotterdam, en Jesse F. Heath van Zwolle naar Utrecht.

Op 4 Februari j.l. werd August W. Jaussi overgeplaatst van Den Helder naar Amsterdam.

Op 9 Februari j.l. werden de volgende overplaatsingen bekend gemaakt: Mildred K. Seegers van Groningen naar Rotterdam, Rebekka Jansen van Rotterdam naar Utrecht, Cornelia J. W. de Waal van Utrecht naar Rotterdam en S. Elizabeth v. d. Toolen van Amsterdam naar Groningen.

Zending beëindigd.

Op 23 Januari j.l. werd Oud. Jesse van der Hoof eervol ontslagen van zijn zending in Nederland. Hij kwam op 29 November 1946 in Nederland aan, en heeft sindsdien in Utrecht, Apeldoorn en Amsterdam gearbeid. Het feit, dat hij de Nederlandse taal niet kende, noch zijn hoge leeftijd hebben Oud. van der Hoof kunnen beletten, van zijn zending een succes te maken. Hij was een vriend van groot en klein, en nam door zijn vriendelijkheid een ieder voor zich in. Op 23 Januari j.l. vertrok Oud. van der Hoof per s.s. Nieuw Amsterdam naar de U.S. A. Teruggekeerd in zijn tehuis, waar zijn vrouw en kinderen hem met blijdschap verwachten, kan hij met voldoening op zijn verblijf in Nederland terugzien.

Op zending geroepen.

Op 4 Februari j.l. werd zr. Jacoba Dinkelmann, die reeds enige tijd als gast in Nederland vertoefde, door president Cornelius Zappey op zending geroepen.

Op genoemde datum werd zij tot dit ambt aangesteld, en ving zij haar arbeid in Den Helder aan, waar zij zal samenwerken met haar echtgenoot, Oud. Hendrik Dinkelmann.

Vertrokken.

Op 23 Januari j.l. vertrokken de volgende personen per s.s. Nieuw-Amsterdam naar Amerika: Oud. Jacob Oenes, Roelfje Oenes-Steenbergen, Antje Oenes, Wilhelmina A. Oenes, Pieter Oenes; Maria Copier, Hendrika Copier; Pieter G. van der Hooft, Elizabeth J. v. d. Hooft-Evers, Gerard F. v. d. Hooft, Johannes L. v. d. Hooft; Jan Vlam, Hans Vlam.

De familie Oenes behoorde tot de Groningse gemeente, en hun vertrek betekent een gevoelig verlies. Oud. Oenes heeft de Groningse gemeente gedurende verscheidene jaren als gemeentepresident geleid, en heeft vóór die tijd ook in andere ambten, o.a. dat van O.O.V.-president, zijn krachten gegeven. Op 15 Januari j.l. bood de Groningse gemeente aan de fam. Oenes een afscheidsavond aan, en werd hun dank gebracht voor hetgeen zij verricht hebben.

Kort na de aanvang van de reis schreef Oud. Oenes de volgende afscheidswaarden:

„Bij het verlaten van Neerlands donkere, grauwe kust welt in mijn boezem een gevoel naar boven, dat ik niet onder woorden kan brengen, en dat mij naar de pen doet grijpen, om een woord van afscheid te richten aan de Nederlandse Zending, en speciaal aan de Groningse gemeente, waaraan ik zoveel dankbare herinneringen heb. In de naaste toekomst zal ik U zeker missen, en als wij terugdenken aan het lied, dat U in de kerk en aan het station voor ons gezongen hebt, dan zeg ik met U: „God zij met U, tot wederziens.“

Mijn hartewens is, dat wij allen in Zion zullen mogen vergaderen, het land, dat God voor ons bestemd heeft. Dat onze Hemelse Vader U mag zegenen met zijn rijkste keur van zegeningen, is de wens van

de familie Jac. Oenes.“

Onder deze brief was nog het volgende geschreven, dat waarschijnlijk niet voor publicatie bestemd was, maar dat wij onze lezers niet willen onthouden:

„Let niet op mijn schrift s.v.p. Alleen mijn twee kleinsten zijn gezond, verder

zijn we allen zeeziek, door de storm zijn de railing en de stuurhut van het schip al ingeslagen. Maar die reis is gauw voorbij gelukkig! Als ik op zending kom, ga ik met de vliegmaschine.“

De familie van der Hooft is afkomstig uit de Arnhemse gemeente, waar zij steeds hun steun hebben gegeven, om deze gemeente tot bloei te brengen. In verscheidene organisaties hebben zij hun gewaardeerde krachten gegeven.

Zr. Maria Copier en zr. Hendrika Copier waren leden van de Utrechtse gemeente, waar zij altijd gereed stonden, zich nuttig te maken, als hun medewerking gevraagd werd. Zr. M. Copier was tot haar vertrek presidente van de Utrechtse O.O.V., en zr. H. Copier was lid van het Jeugdwerkbestuur aldaar. Verscheidene malen hebben zij ook hun talenten op het gebied van toneelspel en declamatie getoond.

Jan en Hans Vlam waren lid van de Haagse gemeente, en zij vertrokken onder de hoede van enige andere leden naar Amerika, waar hun vader hen verwacht.

Op 3 Februari j.l. vertrok Maria R. Jongejan-Roelfsema van de Rotterdamse gemeente per vliegtuig naar Salt Lake City, waarheen haar man en kinderen reeds enige tijd geleden zijn vertrokken.

Op 7 Februari j.l. vertrokken br. Albert Mebius en zr. Salome A. K. Mebius-Wenning per vliegtuig naar Amerika. Br. en zr. Mebius waren actieve leden van de Leeuwardense gemeente, en aan hun gastvrijheid hebben vele zendelingen aangename herinneringen. Ook onder de leden en vrienden der gemeente hebben zij zich zeer bemind gemaakt.

Nieuws uit Zion.

Uit Zion ontvangen wij regelmatig berichten van de leden der Nederlandse Zending, die zich daar gevestigd hebben. Allen gevoelen zij zich in het nieuwe vaderland volkomen thuis, en achten het een voorrecht, daar te mogen wonen.

Zr. J. J. Feenstra-v. d. Meiden verzocht ons het bericht op te nemen, dat zij op 29 October 1947 gehuwd is met Deforest Olsen.

Speciale gebeurtenissen.

De Januari-maand bracht de volgende activiteiten.

Aan alle goede dingen komt een eind . . . .

en in dit nummer van „De Ster” is de serie „De Geschiedenis der Kerk” in woord en beeld tot een eind gekomen.

Maar..... daarom niet getreurd! We hebben nog meer pijlen op onze boog. De volgende maand wordt een begin gemaakt met de publicatie van het vervolgverhaal:

„DENNIS EN HET MORMOONSE BATALJON”

een geschiedenis uit de dagen der Pioniers, die weer speciaal voor de jeugd geschreven is. We verwachten, dat de ouderen hiervan evenzeer zullen „meegenieten” als van „De Geschiedenis der Kerk in Beeld.”

Op 3 Januari j.l. werd te Alkmaar een programma-avond gehouden, die een geanimeerd verloop had.

Op 9 Januari j.l. werd te Apeldoorn een filmavond georganiseerd, met als hoofdstuk de film „Kerknieuws in Nederland.”

Op Donderdag 15 Januari werd te Vlaardingen een openbare vergadering gehouden, die zeer goed bezocht werd. Het onderwerp luidde: „Wat leert de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen?” Ruim de helft der aanwezigen bestond uit personen, die voor het eerst een vergadering der Kerk bijwoonden. Deze vergaderingen zullen met tussenpozen herhaald worden.

In Amsterdam werd op 20 Januari j.l. een geslaagde afscheidsavond gegeven voor Oud. R. Lagerweij, die enige tijd geleden op zending werd geroepen.

De speciale bijeenkomsten, die van tijd tot tijd in Haarlem worden gehouden, trekken veel belangstelling. Op 16 en 23 Januari j.l. werden de volgende onderwerpen besproken: „De doop der doden” en „Tempelen der kerk.” Voor 20 Februari wordt een vergadering voorbereid onder de titel: „De herstelling van het Evangelie.”

Op 24 Januari j.l. hielden de Rotterdamse Padvindes wederom een „Groot Appèl”. Er was veel belangstelling, en het programma had een vlot verloop.

Op Zondag 25 Januari werd de eerste openbare vergadering in Antwerpen ge-

houden. Sindsdien wordt iedere Zondag-avond vergaderd in het gebouw „Studio D”, Schoenmarkt 18.

Ook de stad Hengelo is voor het zendingswerk geopend. Vergaderingen worden thans gehouden op het adres Delderstraat 24.

Op 28 Januari boden de Amsterdamse M.Mannen de Arenleessters een gezellige avond aan, ter ere van de inwijding van enige M.Mannen, die had plaats gevonden. De stemming liet niets te wensen over.

In Zwolle worden de kerkdiensten thans gehouden in het hotel van Gijtenbeek, Stationsplein 13, om 3 uur n.m. Te Harlingen wordt sinds enige weken vergaderd in het gebouw „De Zeilmaker”, Franekerpoort, om 7.30 uur n.m.

Wat komt:

29 Februari: Rotterdamse Districtsconferentie in het gebouw „Odeon”, Gouvernestraat 50-72, Rotterdam. Vergaderingen om 10 uur v.m. en 5 uur n.m.

14 Maart: Districtsconferentie te Den Haag in de bovenzaal van Restaurant „Den Hout”, Bezuidenhoutseweg 11, Den Haag. Vergaderingen om 10 uur v.m. en 5 uur n.m.

Ingevolge papiertoewijzing B.P.P. no. 3153 verschijnt deze uitgave maandelijks en is de omvang van dit nummer 32 pagina's, formaat 16 X 25 cm.

VERGADERPLAATSEN in de Nederlandse Zending.

Gemeente	Adres vergaderzaal	Vergaderingen.	
ALKMAAR	Houttil B 5	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
ALMELO	Adastraat 44	Zondagsschool	10.— uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
AMERSFOORT	Korte Gracht 3	Avonddienst	5.— uur n.m.
AMSTERDAM	Weteringschans 101	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
AMSTERDAM-N.	Zonneplein 30, Tuindorp Oostzaan	Avonddienst	5.— uur n.m.
ANTWERPEN	„Studio D“ Schoenmarkt 18	Avonddienst	5.— uur n.m.
APELDOORN	Griftstraat 12	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	4.30 uur n.m.
ARNHEM	Hertogstraat 27	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
DELFT	Koornmarkt 21	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
DORDRECHT	Museumstraat 23	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
GOUDA	Spieringstraat 49	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
DEN HAAG	Loosduinsekade 11	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
GRONINGEN	Poelestraat 54	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
HAARLEM	Ged. Oude Gracht 47	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	6.— uur n.m.
HARLINGEN	Gebouw „De Zeilmaker“ Franekerpoort	Avonddienst	7.30 uur n.m.
DEN HELDER	N.H. Pastorie, Weststraat	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
HENGELO	Deldenerstraat 24	Avonddienst	5.— uur n.m.
HILVERSUM	Havenstraat 139	Zondagsschool	10.15 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
LEEWARDEN	Nieuwe Buren 126 Ruiterskwartier 163	Zondagsschool	10.15 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
LEIDEN	Noordeinde 17a Steeenschuur 4	Zondagsschool	10.15 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
NIJMEGEN	Oranjesingel 2a	Avonddienst	5.— uur n.m.
ROTTERDAM	Bas Jungeriusstraat 121	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
SCHIEDAM	Lange Haven 59	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
UTRECHT	Wittevrouwensingel 92	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
VLAARDINGEN	Oosthavenkade 15	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
ZEIST	Vijverlaan 11	Zondagsschool	10.30 uur v.m.
		Avonddienst	5.— uur n.m.
ZUTPHEN	Zaadmarkt 62	Avonddienst	6.— uur n.m.
ZWOLLE	Hotel van Gijtenbeek, Stationsplein 13	Avonddienst	3.— uur n.m.